

NEB

NEMZETI EMLÉKEZET BIZOTTSÁGA

MECSÉR JÓZSEF, DR.

1908. március 22. Szeged – 1959. december 23. Budapest

A szegedi tudományegyetemen folytatott jogi tanulmányait 1931. március 7-én fejezte be. 1939. január 31-én és június 27-én tette le az egységes bírói és ügyvédi vizsgákat. 1931. március 5. és 1934. június 7. között ügyvédjelöltként dolgozott. 1934. április 30. és 1937. november 30. között gyakornok volt a szegedi egyetemen, majd 1937. december 1-jétől a helyi járásbírósnál töltött be különböző funkciókat (ideiglenes fogalmazó gyakornok, joggyakornok). 1939. április 14-én került a Szegedi Törvényszékhez, ahol előbb bírósági aljegyző, jegyző, végül bírósági titkár lett.

Pályafutását ügyészként folytatta, 1941. december 30-tól a Szegedi Ügyészség ügyészének nevezték ki, amelynek vezetésével 1945. április 28-án bízták meg, majd június 7-ével alelnökké nevezték ki.

1947. augusztus 30-án indult bírói pályája, ennek keretében lett a Győri Járásbíróság, majd 1948. augusztus 14-én a Győri Törvényszék, végül 1951. április 1-jén a Győr-Sopron Megyei Bíróság elnöke. Győrből Debrecenbe helyezték, ahol 1951. október 25-étől a Debreceni Megyei Bíróság tanácsvezetőjévé nevezték ki.

1953. június 15-én munkaviszonya megszűnt. Ettől kezdve építőipari vállalatoknál dolgozott jogi tanácsadóként. A Tiszapalkonyai Hőerőmű jogásza volt, amikor 1957. június 24-én az Elnöki Tanács kinevezte a Legfelsőbb Bírósághoz bírónak. 1957. július 1-jétől – eskütétele napjától – haláláig itt ítélkezett.

Az 1956-os forradalmat követő kádári megtorlás során másodfokú büntetőeljárásban 1957. szeptember 28-án halálra ítélte Kolompár Mátyást, Patyi Istvánt és Pekó Istvánt, 1958. február 26-án Petrus Józsefet, június 18-án Bokor Jánost és Takács Kálmánt, szeptember 17-én dr. Szobonya Zoltánt, október 20-án Panczer Ferencet, november 10-én Csizmadi Ferencet és Viskovics Jánost, november 25-én Török Istvánt, összesen tizenegy személyt, akiket ki is végeztek.

Az elsőfokú, 1957. november 4-én kihirdetett ítéletet követően tanácsával 1958. június 21-én ugyancsak halálra ítélte a budakeszi fiatalok, Fehér István és társai büntetőügyében a távollévő Fehér Istvánt és Tóth Miklóst.

A Miskolci Megyei Bíróság 1958. május 27-én életfogytig tartó börtönbüntetésre ítélte a Miskolci Lenin Kohászati Művek munkástanácsának tagjaival szemben indított büntetőügyben Viskolcz Istvánt. Dr. Mecsér tanácsa 1958. október 16-án halálbüntetésre súlyosbította elmarasztalását, majd határozatát felterjesztette kegyelemre a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsához, amit az el is fogadott.

IRODALOM

Zinner Tibor: Utak és tévutak a XX. századi magyar felsőbbíráskodás káderpolitikájában '56 után. In *A Kúria és elnökei III*. A kötetet szerkesztette Bódiné dr. Beliznai Kinga. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2015. 208.